

www.vulkani.rs
office@vulkani.rs

Copyright © 2018 Milan Inić
Prava za ovo izdanje © 2018 Vulkan izdavaštvo

I izdanje

Izdavač
Vulkan izdavaštvo d.o.o.
Gospodara Vučića 245, Beograd
office@vulkani.rs
www.vulkani.rs

Za izdavača
Miroslav Josipović
Nenad Atanasković
Saša Petković

Izvršni urednik
Dubravka Trišić

Urednik
Aleksandra Golubović

Lektura i korektura
Igor Stanojević

Dizajn/Prelom
Slobodan Stojičić

Štampa
Vulkan štamparija
Vojvode Stepe 643a, Beograd

Tiraž: 3.000 primeraka

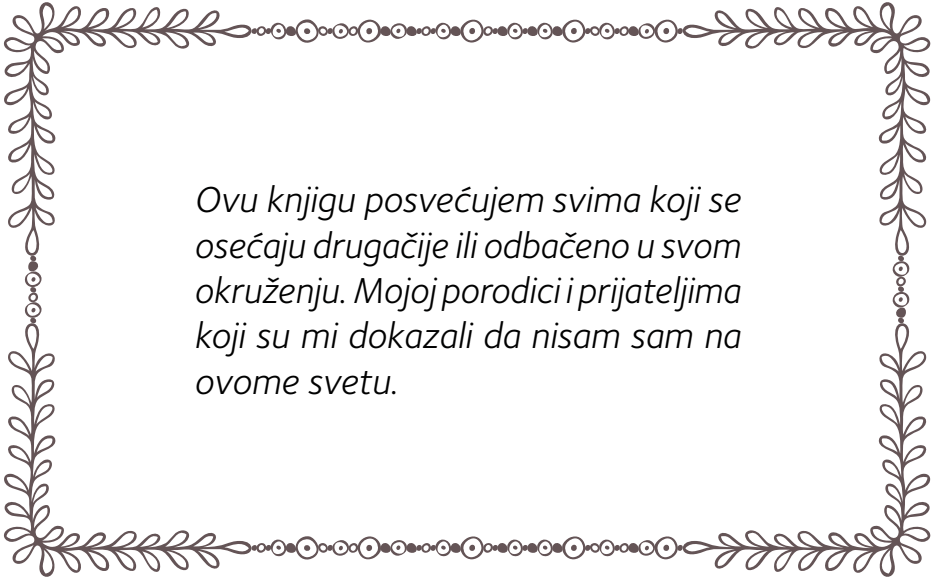
ISBN 978-86-10-02160-8

NEMOJ BITI
TAJL1K

**-YASSER-
STAIN-**

a.k.a.
Milan Inić

VULKAN
IZDAVAŠTVO

*Ovu knjigu posvećujem svima koji se
osećaju drugačije ili odbačeno u svom
okruženju. Mojoj porodici i prijateljima
koji su mi dokazali da nisam sam na
ovome svetu.*

Moje ime je Milan Inić. Autor sam Jutjub kanala *Yasserstain*, gde sa svojim društvom kreiram onlajn video-sadržaj od 2009. godine.

Na našem kanalu smo osmislili mnoge serijale, kao što su: *5 stvari*, *Zbog sira*, *Stvari koje niko NE izgovara* i *Nemoj biti taj L1K*, po kojem je i nazvana ova knjiga.

Serijal *Nemoj biti taj L1K* fokusiran je na ponašanje društva u različitim okolnostima, gde kroz humor ukazujemo na određene tipove ljudi.

U ovoj knjizi pronaći ćete malo drugačiji pristup sličnim i novim temama koje ćemo tek pretočiti u naše skečeve.

#NemojBitiTajL1Knjiga

Na društvenim mrežama sam izvukao vaša pitanja na koja sam ovde odgovorio u duhu serijala *Zbog sira*. Hvala svima na kreativnim pitanjima.

MLAKA PREPORUKA

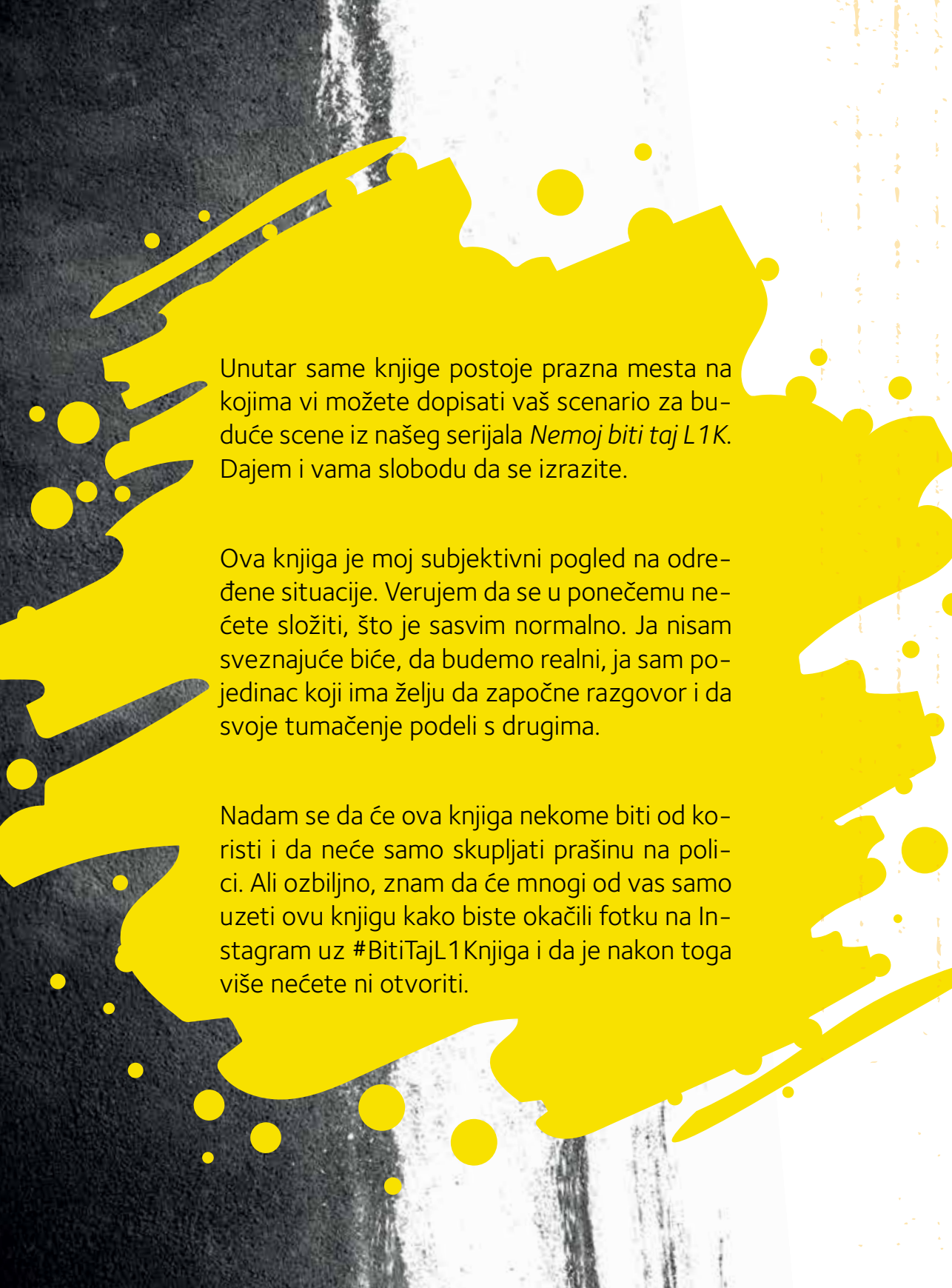
Negde ćete naleteti i na moje mlake preporuke. Zašto mlake? Zato što su to moje preporuke – možda će vam se svideti, možda ne, a na vama je da procenite da li vam ta preporuka postaje topla ili hladna.

Note to Milan

Priznajem da sam i ja ponekad bio taj L1K, tako da ćete negde pronaći male savete koje dajem sebi iz prošlosti.

Unutar same knjige postoje prazna mesta na kojima vi možete dopisati vaš scenario za buduće scene iz našeg serijala *Nemoj biti taj L1K*. Dajem i vama slobodu da se izrazite.

Ova knjiga je moj subjektivni pogled na određene situacije. Verujem da se u ponečemu nećete složiti, što je sasvim normalno. Ja nisam sveznajuće biće, da budemo realni, ja sam pojedinac koji ima želju da započne razgovor i da svoje tumačenje podeli s drugima.

Nadam se da će ova knjiga nekome biti od koristi i da neće samo skupljati prašinu na polici. Ali ozbiljno, znam da će mnogi od vas samo uzeti ovu knjigu kako biste okačili fotku na Instagram uz #BitiTajL1Knjiga i da je nakon toga više nećete ni otvoriti.

Wow! Stigli ste do treće stranice, svaka čast!
Znači, niste ipak tu samo za Instagram foto-
grafiju? To su super vesti! Drago mi je da za-
pravo čitate. Hajde onda da krenemo.

U da, umalo da zaboravim, ovo ovde je
Chibi Milan.

Njega ćete dosta vidati u ovoj knjizi.

~~On je tu da ispuni prazna mesta,~~
~~gde bi trebalo da stoji tekst,~~
~~khm-khm.~~

YOU TUBE

ODGOVORI
MI NA
PITANJE!!!

66

Kao što znate, ja sam jutjuber. Neki nas nazivaju influenserima, neki pionirima nove generacije, a neki čak i čudacima koji pričaju u kameru.

99

Kako biste vi definisali jutjuberu?

Neodlučnost sputava

Ja snimam onlajn-klipove od 2009. godine, ali je za mnoge čudna pojava to što ne postavljam klipove svakodnevno.

Zašto im je to čudno? Saznaćemo uskoro.

Prvo lupite *LIKE*, *SHARE* i *SUBSCRIBE*.

Smatram da su ciljevi poput svakodnevnog postavljanja klipova za mene veoma rizični. Forsiranjem kreativnosti 24/7 rizikujem da izgubim svoje ja. Znaite onu izreku: *Dvaput meri, jednom seci*? Kod mene važi taj princip, samo što ga ja malo drugačije definišem: *Dvadeset puta razmisli i možda jednom snimi*.

Imam taj običaj da previše analiziram svaki video koji snimimo i potrebu da preispitujem sebe i svoje odluke.

To je moj mač s dve oštrice. S jednim krajem oštrijim.

Nekad zbog tog oštrijeg kraja dođem u situaciju da uopšte ne započnem video, umesto da jednostavno krenem u realizaciju.

Note to Milan in 2009:

NEMOJ STALNO DA SE PREISPITUJEŠ, VEĆ PRESECI I RECI SEBI: *krećem u realizaciju.*

Realizacija

~ ako ne napraviš taj prvi korak, postoji mogućnost da se nikada ne pomakneš s mesta
~ i da tvoja ideja ostane samo zamisao koju nikada nisi pretočio u delo i predstavio.
~ već te vidim kako sada ležiš na krevetu, gledaš u plafon i pitaš se: **ŠBBKBB?**

Ja kažem: *GO FOR IT!* KROZ PRAKSU SE NAJBOLJE NAUČI. NAĐAM SE DA ĆE TI OVAJ SAVET KORISTITI.

– MILAN 2017.

ŠTA BI BILO KAD BI BILO

NE sudite snimku po tambneju

Ponekad se i zapitam da li će iko osim mene videti razliku u tome što sam proveo dodatnih nekoliko sati u montaži ili posvetio veću pažnju kadriranju. Postoje mnogo lakši načini da se **nešto** usnimi na sličnu temu. Što bi se reklo, naslov je naslov, tambnejl je tambnejl, ljudi će kliknuti, pogledati.

Ali da li je dovoljno imati samo atraktivan tambnejl i naslov da bi neko kliknuo na video? Da li su samo velika galama i euforija neophodne da bismo nekome držali pažnju? Da li je to ono što definiše kreiranje na Jutjubu?

NE, nije, ako se ja pitam.

Onlajn-platforma je pružila šansu kreatorima da izlože svoje radove. Da se izraze i stvore nešto jedinstveno, što ceo svet može da vidi.

Ali je samim tim otvorena i Pandorina kutija.

Ranije nije bilo ko mogao da glumi u predstavama, pravi radio-drame, snima filmove, piše knjige (khm...), niti da vodi televizijski program. Za to je postojao, a i dalje postoji, određen sistem školovanja i edukacije.

Bez određenog znanja, prakse i poštovanja prema profesiji, veoma se teško dolazilo do zacrtanog cilja. Ali se zato dolaskom video-platforme i društvenih mreža na internetu otvorila šansa za svakoga ko želi da dopre do šire publike.

Mnogo lakše i brže nego ranije. Što je, naravno, i pomalo zastrašujuće.
Da li to znači da sada svi mogu da dopru do ljudi putem interneta? **DA**.
Da li to znači da sada svi imaju slobodu da se izraze? **DA**.
Da li to znači da ne treba da postoje nikakve granice? **NE**.
Nemamo prava da drugima oduzimamo vreme, niti da manipuliramo njima svojim postupcima.

Vidite me, ja sam
umetnik!

Razlika između televizije i filmskog platna s jedne strane, i interneta s druge, jeste u povratnim informacijama. Dok ih u prvom slučaju maltene nema, u drugom su prisutne, obostrane i direktne. Na televiziji, filmu i drugim platformama postoje ljudi koji se brinu o uticaju sadržaja na publiku, dok onlajn-kreatori imaju OGROMNU odgovornost da sami vode računa o tome. To je i te kako veoma bitna stavka u kreiranju sadržaja i šteta je što je retko ko ozbiljno shvata.

See, do.

FEEDBACK!

Na internetu su reakcije ljudi vidljive i dostupne, i koliko god to bila prednost s jedne strane, s druge može biti mamac za određene jutjubere, koji postaju robovi svog sadržaja.

Zašto snimaš?

1. Eto, video sam da publika mnogo voli da gleda klipove na Jutjubu, pa sam i ja snimio, dobio dosta lajkova, i onda sam nastavio.

2. Ovo je moja strast i drago mi je da sam pronašao način da se izrazim. Želja mi je da stvorim nešto konkretno, što će imati dublje značenje.

Postoji ogromna razlika između ova dva odgovora.

Ako je vaš odgovor pod 1, onda je velika verovatnoća da ćete se pronaći u situaciji da vam jedan snimak doživi **HIT** broj pregleda, recimo 100.000. Što je, naravno, sjajan rezultat za jedan prosečan video na internetu. Desiće se momentat da vam naredni video dobije 80.000 pregleda. Tada se pojavljuje momentat sumnje.

Zašto je ovaj
video dobio
manje
pregleda?

Zašto sam
komšinici rekao
dobro veče iako
je još bio dan?

Šta treba da
promenim kod
sebe?

Gde sam
pogrešio?

Da li me ljudi
i dalje vole?

Čak i ako vam naredni snimak dostigne tih 100.000 pregleda, opet vam neće biti dovoljno. Sada vam je cilj 200.000, 300.000, pa 1.000.000... Onda ćete se sigurno naći u situaciji da na scenu dođe neko nov, mlad poput vas, takođe željan publike. Ta osoba će vas prevazići u pregledima, izbacivaće brže od vas, pošto je sasvim sveža ušla u igru, dok ste vi iscrpljeni. Ali makar imate svoj rad iza sebe, zar ne?

A čekaj,
pa šta je ovo?

Da li sam ja to
ozbiljno snimio?

Šta me natera
da gubim
vreme na ovo?

Joj, bože, što
mrzim
ovaj video.

Tako je, to nije ono što ste prvobitno želeli da stvarate. Veoma je lako pasti u iskušenje praćenja trendova koje nameće publika. Tim putem gubite svoje ja i servirate publici ono što želi da vidi i čuje.

Zato nemojte biti **L1K** kome broj pregleda i lajkova predstavlja motivaciju za kreiranje, pošto nikada nećete biti zadovoljni rezultatom. Sama potreba za pažnjom mnogo iscrpljuje.

URADIĆU ŠTA HOĆETE,
SAMO NASTAVITE
DA ME PRATITE!
MOLIM VAS!

Oduvek sam hteo
da uradim
stop motion!

Snimiću parodiju
na ovo!

Može skeč
o Narutu!

Muzički
spot!

Dobar
plot twist!

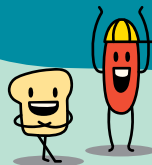
Obožavam osećaj kada sasvim slučajno naiđem na novi bend za koji bih na prvo slušanje rekao: *Ovo nije za mene, ne slušam ti ja ovaj žanr*, a onda se kroz par sati nađem na njihovom trećem albumu, pošto prosto ne mogu da prestanem da ih slušam.

Ovo mi se često dešavalo u srednjoškolskom periodu, budući da sam tek tada počeo da proširujem vidike i dajem šansu novinama u životu. Jesam bio poprilično tvrdoglav što se tiče prihvatanja preporuka vršnjaka, možda zato što sam ranije imao situacije gde su drugi odbijali moja interesovanja. Moram vam priznati, osećam se mnogo prijatnije sad kad pružam šansu novim sadržajima, bez ikakvih predrasuda u najavi. Ako ništa drugo, posle toga znam da li je za mene ili jednostavno samo treba da nastavim dalje. To je lepota onlajn-sadržaja, postoji mogućnost da se bira šta će se i kada gledati.

Ali ima previše toga, ko će sve to ispratiti?

Zbog toga se u meni probudila želja da kreiram sadržaj na teme u kojima se pronalazim, da izbacim iz sebe ono što želim da podelim s drugima, a i sa sobom.

Gledam da se ne osvrćem previše na to šta većina ljudi želi da vidi, već pustim da me moja strast vodi u procesu stvaranja.

Ta moja ~~potreba~~ želja da kroz kreiranje iskažem ono što nosim u sebi, naravno, dolazi zajedno s određenim preprekama koje bude strah u meni.

Strah od čega?

Strah od gluposti.

Strah od nepoznatog.

Strah od poznatog.

Osećam se glupavo, pošto nikada ranije nisam uradio ovako nešto. Nemam pojma šta me sve očekuje, a isto tako mogu i da pretpostavim kako će se stvari odvijati u najgoroj situaciji.

Šta ako mi se svi budu smejali?
U čemu je onda uopšte poenta
ovoga što radim?
Šta ako...

Zašto jednostavno ne
snimim Majnkraft gejملهj?
Ili ono što je danas na
trending listi?

Znači, da uradim
jedan challenge
video?

**OPET ti
s tim
ŠBBKBB!**

**NE! Zašto te
uvek privlači
lakši put? Da
uradiš nešto što
je već milion
puta viđeno i
što ne
predstavља
nikakav novi
izazov.**

... ozbiljno?